

Järvenpää 21/6 1926

Oma, rakas tipsukkani!

Sydäm. kiitos kirjeestäsi, tattis! Lämpimät terv. ensiksi kaikilta omaisiltasi, (tulini juuri sieltä) he voivat kaikin oikein hyvin, samoin Paakkolantäti.

Käväsin Wiviä onnittelemassa (Eh...?) ja tietysti oikasin "naurismaan" (Teidän) kautta. Kisa-poika (=koira) tahtoi välttämättömästi tulla minua saattamaan N:le, ja ajettiin raukka sieltä pois vitsan ja "haukkumisen" kanssa! Kylläpä se veitikka Sinut muistaa hyvin kun nimeäsi vaan mainitsin, niin silloin "pojan" pää jännittyneenä heti kääntyi radalta tulevalle portille, tuumaili kai niin kuin: "tuolta se meni ja tuolta kai hän takaisinkin tulee". Kun sitten tulini takaisin samaa tietä niin emme Äidin kanssa tahtoneet saada sitä millään sisään, se heittäytyi selälleen maahan ja kiemurteli siinä sillä tavalla että emme päässet niskaan tai selkään käsiksi, aina vaan kypäliä ja aukinaista suuta tuli kouraan, minun täytyi heittäytyä polvilleni maahan ennenkö sain sen syliini ja Äiti kantoi sen sisään. Minä nauroin kuollakseni sen sukkeluuksille. En voinut ottaa sitä tänne kun tämä meidän ylös tuleva rappumme juuri tänäpäiv. maalattiin, ja arvannet minkä moista foxtrottia Kisa-poika (=koira) siinä olisi tanssinut. - Setä Hurme ja Malmin täti olivat Teillä, lämpimät tervehdykset heiltä molemmilta Sinulle.

Eevi soitti minulle eilen ja kysyi Sinun osoitettasi, minä aijon tänäpäivänä kirjoittaa kortin hänelle ja siinä osoitteesi lähettää. E. voi hyvin ja kertoi, että he puhuvat ahkerasti Ruotsia, hän kertoi käyvänsä uimassa, soutelemassa ja kalassa, muuten voi hyvin.-

Elna Aholalta terv., hän kävi Juhannuspäivänä täällä, tyttöraukka on niin surullinen, Isä on hyvin huono, selkäranka on poikki, hän ei voi enään liikuttaa käsiänsäkään yhtään.-

Aarnion emäntä on myöskin hyvin huonona, häneltähän myöskin katkesi selkäranka, raukalta. Eipähän sitte olekaan mitään onnettomuuksia tapahtunut, onneksi.

"Lotat" ovat parikin kertaa käyneet Koivikossa tanssimassa. Liisa M. oli mukana ja hauskaa oli tyttärillä ollut hyvin.-

Juhanina olivat luonani velimieheni paremman puolikkaansa kanssa ja viellä (?) oli rouva Rusk.- "Irkka" R. isänsä olivat Mariehamnissa mummon luona.-

Minun "syntisestääni" Sinä kysäsit, kyllähän jaksaa hyvin ja on ollut kunnollinen pitkän aikaa, ja toista vuotta hän on nyt ollut Pohjolassa, tekee täydestä, miehen töitä. Pohjolan isäntä olikin esittänyt hänet Karjalaisille häävierailleen Pehtoorikseen ja tottahan se onkin, että Isäntä kotoa pois ollessaan antaa S:le kaikki määräykset töistä ja S. tekee työtä etunenässä, miehet hänen jälkeensä työskentelevät. Uskotko, lapseni, että olen ilonen harhaan kulkeneen "lampaani" kotiin, rehellisen työn ja raittiin mielen kanssa joutumisesta?- Olen, tunnen olevani velvollisuuteni täyttänyt, tätä harhaan joutunutta ihmislasta auttaessani.-

Niinkuin lähtiessäsi tiesit, niin me sitte olimme niissä "Pohjolan häissä", kyllä ne olivat suurenmoiset, Kansanopiston suuret suojat olivat ihan täynnä väkeä, aivan kuin hyvin onnistuneessa iltamassa. Kauniisti koristellut huoneet, kauniita ihmisiä, kukkia, laulua, soittoa, puheita, lahjoja ja tanssia. Ruokaa ja juomaa niin mahdottomasti että päätä pyörrytti, vatsa pahasta puhumattakaan! Kuulithan että meidän 3:n "sulottaren" , M.P. – M.K. ja minun piti mennä yhdessä autossa? no, niin me menimme, F. Alanne oli neljäs. Ossi K. meitä kyyditsi ja voi kauhistusta! me olimme syöksyä 3 Auton kanssa yhteen. Ossi ajoi täyttä vauhtia mäestä ylös ja aikoessamme, mäen mutkasta kääntyä Opistolle, niin sieltä syöksyy vastaamme, alas mäestä nuo 3 autoa täyttä vauhtia, hyppäsimme ulos ja O. oli aika työ peräytyessään taaksepäin, ohi menosta ei voinnut olla kysymystäkään tien kapeuden tähden. Löin kauhuissani käteni ristiin, ensi hetkessä ja tuumailin että vaan ihme meidät pelastaa, tuo ihme tapahtui. Ossin voima ja kylmäverisyys, ja tietysti, uskon varmasti, Suojelus henkeni meidät pelasti. Tuntuu niin turvalliselle, kun tuonlaista tapahtuu, jälkeinpäin ajatella, kiitollisella ja nöyrällä mielellä lähestyä niitä voimia joita emme näe, vaan tunnemme lähellämme hädän hetkellä!

Muista Sinäkin, rakas lapseni, mihin hätään, henkiseen tai ruumiilliseen, joutunetkin elämässä, että omin voimin emme me pääse pitkälle, vaaroissa ja kärsimyksissä meillä aina on näkymättömiä voimia ja auttajia! Minne elomme tie meidät vieneekään, ylhäälle tai alhaalle, yhteiskunta asemassamme, meidän aina tulee olla sisimmässämme tyytyväisiä, rakastavia, anteeksi antavia ja nöyriä sille voimalle, Korkeimmalle jolta kaiken saamme!-

Kesä lomani kai alkaa 15 p Hein. en varmasti ole päättänyt minne menen, ehkä Wihtiin. Lempi M. ynnä Siskonsa ja vielä eräs "tuntematon suuruus", tahtovat minua W:n heidän "kanamammakseen", tuntuu mukavalle ajatus mennä vieraisiin ihmisiin, ehkä tulisi enemmän levättyä ja vähemmän puhuttua. Jos menen Loimaalle tai Jyväskylään niin tiedän että tulen päivisin

telmimään lasten kanssa ja yöllä juttelemaan kl 2-3 Helgan tai Maijan kanssa. Tunnen itseni niin väsyneeksi toisinaan, että kaipaen vaan lepoa en huvituksia ja seuraa. Minä en ymmärrä kuinka voin niin väsyä, vaikka en ole mitenkään sairas. Kyllä kai se viime talvi kylmineen minua niin puserteli että en taas tahdo päästä tasapainoon.- Wieraisille minua kovasti kutsuttu, Roihan rouva, on pari kertaa ollut hevosella minua sinne hakemassa, mutta minusta tuntuu että en jaksaa ja silloin järkeni kieltää menemästä minnekään vierailuille. En ole vielä ollut Sibeliuksellakaan. Halosen rouva on pyytännyt sinne, vaikka koko loma ajakseni, siellä on vaan kotona Puutarhurineiti, kaikki Herskap poissa. Päivällistä täytyy käydä syömässä Syvärannassa, mutta se tuntuisi minusta kauhealle, muuten siellä olisi salainen rauhan paikka. En tiedä varmasti vaikka muutamiksi päiviksi menisinkin nauttimaan ihanasta luonnosta ja sen rauhasta, jos eletään, niin nähdään!

Ilmari on Karjalassa, kuuluu voivan hyvin, ei vaan kirjoita puolta sanaakaan minulle – eikö olekin minulla fasterina syytä olla syvästi loukkaantunut?

Meillä on täällä ylhäällä nyt ”remontteeraukset ” suoritettut, veranta ja rappu hyvin hauskan näkösiä, keltanen vallitseva vivahdus katosta – lattiaan.-

Mailma, ympäristömme ennen kaikkea, on hyvin hauskan näköistä nyt kun kesä on kukkeimmillaan, kukkia näet alkaa olla jo meidän komeassa, hyvin hoidetussa, puutarhassamme ja tammekin täydessä lehdessä, komeista koivuistamme puhumattakaan. Alan vähittäin jo kotiutua kun vain voisni olla ajattelematta ensi talven kylmyyttä huoneissani, kun niitä ei tiivistetä. Mutta mitäpä surra ennen aikaa, kuka tietää ehkä ihme tapahtuu, ja minä ensi talvena pääsen palelemasta jonnekin missä ei löydy kylmyyttä ja muuta epämieluisuutta!

Rakkaani! nauti nyt oikein sydämen pohjasta vapaudestasi ja luonnosta! Opi tuntemaan ja näkemään taivaan ja meren ihanuutta ja syvyyttä! Uimisen jälkeen heittäydy kalliolle ja kuuntele hiljaa mitä aaltojen pauhina sielullesi puhuu, lapseni se on iäisyyden, Korkeimman laulua ihmis-sielulle, kun vaan sen opit ajatuksella kuulemaan ja ymmärtämään nautit ja vahvistut siitä! Woi kuinka mielelläni tahtoisin olla luonasi, tyttöseni! Puhu vaan ihmisten kanssa ahkerasti Ruotsia. Sano terv. Sveallesi! Woios oikein hyvin!

Lämp. suukkosen saat Bibbaltasi.